

De heer A. J. Zöllner geeft series rond van *Xanthia fulvago* met ex. der var. *flavescens* en van *Xanthia lutea*.

De heer Haverhorst laat een collectie vlinders uit den Achterhoek zien, waaronder een *Melitaea athalia* Esp van zeer ongewonen vleugelvorm en afwijkende teekening.

De heer Wachter vertoont de drie inlandsche *Cuscuta*-soorten, waaronder *C. Epithymum* L. op verschillende planten woekerend, benevens enkele inlandsche *Convolvulus*-soorten, waarbij *C. arvensis* L. in de var. *hastifolius* Lasch en *cordifolius* Lasch.

W. H. WACHTER, *Secr.*

Nest van den Bloedvink.

In de interessante beschrijving van het Bentheimer bosch spreekt u van het nest van den bloedvink als volgt: »Nog onvoorzichtiger had een bloedvink gebouwd. In een ijle, haast bladerlooze meidoorn, drie meter boven den grond, hing 't nest, van buiten met mos, veertjes en pluiz bekleeft, van binnen zacht gevoerd met fijn gras en hazenhaar. 't Was waarschijnlijk uitgehaald«. Als uw bloedvink, ook wel goudvink (*Pyrrhula pyrrhula*) heet, heeft u zich stellig vergist. Dat is nooit een goudvinkennest geweest. Uwe beschrijving stemt vrijwel overeen met die van Brehm (blz. 149): »Dit (het nest) is op boomen gelegen, gewoonlijk op geringe hoogte, hetzij in een gaffel van een der hoogste struiken of op een zijtak dicht bij den stam van een boom. Op een buitenste laag van dorre rijsjes van sparren, zilversparren en berken, volgt een tweede laag van uiterst fijne wortelvezels en baardmos; de nestholte is met haren van paarden en reeën of ook wel eenvoudig met fijne blaadjes van grassen of schapenwol bekleedt«. Als Brehm het bij het gecursiveerde gedeelte gelaten had, zou zijn beschrijving volkomen juist zijn geweest. Baardmos, haren en blaadjes komen in deze nesten nooit voor. Ook »Artis« heeft in de afdeeling eieren en nesten van inlandsche vogels, goudvinkennesten, die nooit door een goudvink, maar misschien door een gewone vink of putter gebouwd zijn. Ook al mossen, veertjes, enz. Het duidelijkste bewijs dat de benaming verkeerd is. Een goudvinkennest (elke Achterhoekse jongen die van vogels houdt, weet dit) lijkt het nest van een meerkol of vlaamsche gaai in het klein. Van buiten dorre, bladerlooze takjes, van binnen keurig met fijne wortelvezels gevoerd. Een pracht van een nest. Juist door het eenvoudige bouw materiaal. Wat eieren betreft is nog vergissing mogelijk, daar de gewone vink (*Fringilla caelebs*) soms eieren legt, die precies in kleur en teekening met goudvinken-eieren overeenkomen. Dit is evenwel uitzondering en het nest bepaalt de soort afdoende. Het aantal goudvinken, dat elk jaar in de omstreken van Hoog-Keppel broedt, is vrij aanzienlijk. Ook dit jaar vond ik in kleinen omtrek een vijftal nesten, waarvan op één na, al de jongen zijn uitgevlogen. De vogel nestelt algemeen in sparren, vooral zilverspar, en dan keurig tusschen elkaar bedekkende takken verscholen. 't Rust op een tak. Ook eiken-hakhout biedt wel eens nestplaats. Geldersche jongens weten, dat vogels met stompe snavels (zaadeters) gemakkelijk grootgebracht kunnen worden en dat een goudvink een voorgefloten deuntje, mits jong geleerd, spoedig naufluit. Met grooten ijver wordt dan ook elk jaar naar nesten gezocht. Voor een nest, zooals u en Brehm dat beschrijft en zooals »Artis« vertoont, al zaten er nog zulke mooie stompsnavelige vogeltjes in, zou geen enkele jongen een koper vinden.

'k Schrijf u dit niet, omdat ik mijne opmerking zoo belangrijk vind, maar omdat de vergissing op dit punt zoo algemeen blijkt. 't Is toch niet goed denkbaar, dat bij een zelfde vogelsoort zulk een sterk sprekend verschil in nestbouw zou voorkomen. En mocht dit toch zoo zijn, dan was het wel aardig, de oorzaken daarvan eens na te gaan. Een nest van het gewone Geldersche type staat u ter vergelijking ten dienste.

Amsterdam.

J. F. KNAKE.

Natuurlijk is 't mogelijk dat ik mij vergist heb; ten eerste doordat er geen eieren in 't nest waren en ten tweede doordat er geen vogel er op of er bij gezien werd. Waarschijnlijk acht ik evenwel de vergissing niet: 1e omdat het nest op en top geleek op een kort te voren gevonden goudvinkennest, waarin wel eieren waren en waar de goudvink afvloog; 2e omdat het, zooals u zelf zegt, de goudvinkennesten in de verzameling van Artis denzelfden vorm en 't zelfde maaksel vertoonen; 3e omdat Brehm, en deze niet alleen, van 't goudvinkennest een beschrijving geeft, die op het Bentheimsch nest gelijkt. Waarschijnlijk hebben we hier met lokale verschillen van instinct te doen. H.

Vogelbeschermerswerk voor October en November.

In dezen tijd kunnen de vogels zich nog al tamelijk goed redden. De nood komt pas als de vorst invalt. Het beste wat wij in deze maanden kunnen doen is het verzamelen van voedsel voor den winter, niet alleen van droge vruchten zooals hazelnoten, eikels en beukenootjes, maar ook van bessen als: lijsterbessen, meidoornappeltjes, vruchten van duindoorn, wilde sneeuwbal, vlier, liguster, kardinaalshoedje en rozen. Al deze vruchten kunnen gedroogd worden en de vogels zijn er in den winter dan heel gelukkig mee. Verleden jaar hadden wij voor kamerversiering in onze serre een paar groote takken gezet van 't kardinaalshoedje vol met de prachtige vruchten. Die zijn natuurlijk mettertijd verdroogd, maar we hebben ze maanden lang laten staan. En nu kwamen in de Kerstvacantie de roodborstjes in huis om de verdroogde zaadjes uit die takken te pluizen. Ze waren er dol op en lieten er niet een van over.

Het drogen van al deze vruchten gaat gemakkelijk genoeg door ze eenvoudig op een luchtige en droge plek uit te spreiden. Let er van den winter eens op, welke het meest in den smaak vallen.

JAC. P. TH.

De Pierenvangers.

Ieder weet, dat je gewone regenwormen het makkelijkst kunt vangen door den grond in trillende beweging te brengen met een spade of een stokje. De wormen ontvluchten dan hun holen alsof een mol ze op de hielen zat. Het is de moeite waard, ze overal in 't rond met lange spitse snoeten overhaast te voorschijn te zien komen.

Sommige vogels schijnen dit kunstje ook te kennen. Wanneer in den winter de meeuwen op 't land zijn, kunt ge dikwijls zien, dat zoo'n heele bende staat te stampvoeten, net als een troep bedelaars bij een soep-uitdeeling, last hebbend van koude voeten. Nu hebben vogels hoogstwaarschijnlijk zelden of nooit last van tintelteentjes.

Kijkt ge nu scherp toe, dan zie je van tijd tot tijd zoo'n meeuw snel bukken, uitloopen en wat ophappen, soms vooruit, maar ook wel achterwaarts en opzij. Hij hapt dan 't wormpje ook, dat hij letterlijk uit den grond heeft getrommeld.

Steenhuizen wees me, dat de kievieten iets dergelijks doen. Ze stampvoeten niet, maar houden hun teenen op den grond en bewegen dan zeer snel het hielgewricht zoodat de voet en daarmee ook de grond, waarop die steunt, in trillende beweging raakt, waardoor dan de wormen te voorschijn komen. De beweging van de poot is bijna onmerkbaar, maar toch duidelijk, 't heeft zeer veel van zenuwachtig gebibber.

Ik zou wel graag willen weten of alle meeuwen en alle kievieten in ons land en erbuiten deze merkwaardige gewoonte vertoonen. In „de boeken“ kan ik er niets over vinden en vóór den vorigen winter had ik het ook nog nooit opgemerkt.

JAC. P. TH.

Baas boven baas en wie doet er mee.

In *Nature Notes*, het orgaan van de Selborne Society, een vereeniging die wel wat lijkt op onze Natuurmonumenten-vereeniging, maar ook wel op de Natuurhistorische, vertelde E. Th. Daubeny dat in zijn tuin, groot \pm 1 H.A. niet minder dan 36 vogelsoorten nestelden n.l. fazant, patrijs, groote lijster, zanglijster, merel, spreeuw, boerenzwaluw, huiszwaluw, houtduif, tortelduif, koolmees, pimpel, zwarte mees, boomklever, boomkruiper, grauwe vliegenvanger, witte kwikstaart, boompieper, kneu, barmsijsje, vink, groenvink, goudvink, putter, musch, roodborstje, winterkoninkje, goudhaantje, heggemus, tjiftjaf, rietzanger, tuinfluiter, zwartkop-grasmus, grasmus, braamsluiper en fitis.

In de volgende aflevering (Sept. 1907) komt nu M. S. Jenkins verhalen. dat in zijn tuin, die 2 H. A. groot is en een kreekje bevat, 45 soorten nestelen, waaronder de torenzwaluw, staartmees, zwartkop mees, zwartgrauwe vliegenvanger, geelgors, appelvink, waterhoentje, ijsvogel, groene specht, kleine bonte specht, draaihals, roek, kauw, kerkuil en boschuil.

Een ander correspondent, Donald Matthews brengt het tot 40 soorten op 1 H.A. en verheugt zich in 't bezit van de fluiter en de roodborst-tapuit.

Aan de waarheid van 't bovenstaande behoeft niet getwijfeld te worden, 't staat er allemaal zwart op wit met naam en toenaam en adres.

Voor zoover ik kan nagaan hebben wij in Nederland niet zulke rijke vogeltuinen, tenminste niet wat soortenrijkdom aangaat.

JAC. P. TH.